

være blevet gjort undtagelse, hvis der på forhånd var blevet ansøgt derom, og er der ved det ulovlige forhold opnået en økonomisk fordel, kan fritagelse gøres afhængig af, at der til statskassen betales et beløb, der skønnes at modsvare denne fordel. Et sådant vilkår kan alene bestemmes af de i § 5, stk. 2 og 3, nævnte myndigheder. Spørgsmål, om der er opnået en økonomisk fordel og om størrelsen af det for fritagelsen fastsatte beløb, kan indbringes for domstolene. Søgsmål skal anlægges inden 6 måneder efter den dag, da fritagelsen, eller i tilfælde af klage, afgørelse i klagesagen er meddelt den pågældende.

Stk. 3. Efterkommer ejeren ikke et ham meddelt påbud om berigtigelsen af et ulovligt forhold, kan det ved dom pålægges ham inden en fastsat tidsfrist under tvang af fortløbende bøder at berigtige forholdet.

§ 7. Med bøde straffes den, der

- 1) påbegynder eller gennemfører et byggearbejde i strid med § 1, stk. 1, § 2, stk. 1, eller § 3, stk. 1,
- 2) tilsidesætter vilkår for en tilladelse efter § 5, eller
- 3) undlader at efterkomme et påbud efter § 1, stk. 2, eller § 3, stk. 2, eller et påbud i henhold til § 6, stk. 3.

Stk. 2. I de forskrifter, der udfærdiges i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. Er et byggearbejde udført på ulovlig måde, påhviler strafansvaret herfor den, der har forestået arbejdets udførelse,

eller den, der har udført det, efter omstændighederne dem begge. Den, der har ladet arbejdet udføre, drages kun til ansvar, når han ikke kan opgive nogen anden, mod hvem strafansvaret kan gøres gældende, eller når han har medvirket til overtrædelsen, vidende eller med bestemt formodning om forholdets ulovlighed. Strafansvaret kan da efter omstændighederne bortfalde for de i 1. pkt. nævnte personer.

Stk. 4. Er overtrædelsen begået af et aktieselskab, andelsselskab eller lignende, kan der pålægges virksomheden som sådan bødeansvar.

§ 8. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

§ 9. Loven træder i kraft den 1. juli 1971.

§ 10. Kap. 1 i lov nr. 253 af 27. maj 1950 om bygningsmæssige civilforsvarsforanstaltninger ophæves den 1. juli 1972.

Stk. 2. Indtil den 30. juni 1972 kan der ansøges om byggetilladelse til byggeri, der i det hele opfylder enten reglerne i kap. 1 i lov nr. 253 af 27. maj 1950 om bygningsmæssige civilforsvarsforanstaltninger eller reglerne i denne lov.

Stk. 3. Byggetilladelse, der efter den 1. juli 1971 gives til byggeri efter reglerne i kap. 1 i lov nr. 253 af 27. maj 1950, mister sin gyldighed, hvis byggeriet ikke påbegyndes inden den 31. december 1972 eller — såfremt byggetilladelsen udfærdiges efter den 1. juli 1972 — inden 6 måneder efter byggetilladelsens dato og derefter fortsætter uden ugrundet ophold.

Bemærkninger til lovforslaget.

I. Almindelige bemærkninger.

1. De gældende bestemmelser om brandsikring af bygningskonstruktioner findes dels i det bygningsreglement (af 1. august 1966 med senere ændringer) der er udfærdiget af boligministeren i medfør af § 6 i byggeloven (lovbekendtgørelse nr. 206 af 15. maj 1970), dels i kapitel 1 i lov nr. 253 af 27. maj 1950 om bygningsmæssige civilforsvarsforanstaltninger (i det følgende benævnt „1950-loven“) og i de i medfør heraf udfærdigede indenrigsministerielle bekendtgørelser nr. 138 af 16. april 1962 om brand-

sikre etageadskillelser og nr. 410 af 18. august 1969 om godkendelse af konstruktioner som brandsikre etageadskillelser m. v.

Problemerne omkring brandsikring af bygningskonstruktioner har været genstand for overvejelser i et udvalg, der af indenrigsministeren er nedsat med henblik på en revision af 1950-loven. Resultatet af udvalgets overvejelser vedrørende lovens kapitel 1 er indeholdt i udvalgets 1. delbetænkning (betænkning nr. 546/70).

Det foreliggende lovforslag svarer i alt væsentligt